

Különszám, 2011. május

**Legyünk jelen,
hogy jobb legyen
a jelen!**

Mi is jelen voltunk

A Demokratikus Ifjúságért Alapítvány 6 éve támogatja a fiatal önkéntes csoportokat a KÖZÖD! - pályázattal. Az idei tanévben 87 pályázatból 54 csoport pályázati programját ítélték érdemesnek a támogatásra, köztük iskolánk diákönkormányzatát is. Diákönkormányzatunk 2009-ben már csatlakozott a KÖZÖD! Önkéntes Fialok Napja elnevezésű programhoz, melynek keretében ruhákat, játékokat, könyveket gyűjtöttünk a környékbeli hátrányos helyzetű gyerekek számára.

Az idei tanévben egy összetettebb, az egész iskolát megmozgató projekttel jelentkeztünk a DIA pályázati kiírására, melynek megvalósítására 83.000 Ft támogatást kaptunk a szervezettől, melyből többek között egy digitális fényképezőgépet vásároltunk a diákönkormányzat számára.

A projekt előkészítő munkálatai 2011. március 2-től zajlottak, közösen készítettünk plakátokat, szórólapokat, hirdettünk az iskola hangosbemondóján keresztül, a diákönkormányzat honlapján és Facebookon is, hogy minél több tanulóhoz eljusson a kezdeményezésünk. Meghívtuk a város önkéntességgel foglalkozó szervezeteit (Mobilitás, Baranya Ifjúságáért Nonprofit Kft., Esélyek Háza, ZION, Emberség Erejével Alapítvány, Golgota Keresztény Gyülekezet), hogy diákjaink közvetlenül is kapcsolatba kerülhessenek ezek képviselőivel és értesüljenek az általuk kínált önkéntes lehetőségekről.

Célunk az volt, hogy az önkéntesség évéhez kapcsolódva 2011. áprilisát kinevezve iskolánkban az önkéntesség hónapjának minél több tanulónk kapcsolatba kerüljön valamilyen formában az önkéntességgel.

Ehhez segítségképpen Sztergár Tímea védőnő szervezésében véradáson vehettek részt iskolánk tanulói és dolgozói április 12-én. Gyűjtést hirdettünk a Pécs-Györgytelepen mélyszegénységben élő gyerekek és családjuk számára, mely tanárt, diákat egyaránt megmozgatott, és rengeteg ruhát, játékot, könyvet és egyéb hasznos tárgyat tudtunk április 15-én átadni a Magyar Máltai Szeretetszolgálat györgytelepi irodájának. A gyűjtésen túlmenően 25 györgytelepi kisgyereket vendégtünk meg a projekt központi napján, az Angster-napon, ahol a diákönkormányzat reggelivel és ebéddel kínálta őket és kísérőiket, Nagy Katalin tanárnő és tanítványai pedig külön foglalkozással várták őket, majd részt vehettek a többi programon is, például a Golgota Keresztény Gyülekezet koncertjén.

Fotópályázatot írtunk ki az önkéntes munkák dokumentálásához. Az elkészült képeket a pályázati forrásból hívtuk elő, és készítettünk fotókiállítást az Angster-napon, 2011. április 20-án.

A legtöbb és legötletesebb önkéntes munkákat, a legjobb fotót és a projekt legaktívabb résztvevőit szakmai zsűri közreműködésével díjaztuk, a zsűri elnöke Knyihár Éva, a pécsi Önkéntes Centrum vezetője volt. A díjakat az Angster-nap eredményhirdetésén adtuk át.

*Bajók Katalin
Szabadidő-szervező tanár*

Hogyan tanították a magyarokat a demokráciára?

Igaz népmese

Istenem, ha nekem annyi pénzem volna, ahányszor már ezt a történetet meséltem...No de mindegy, ha ezt szeretnétek, akkor legyen.

Egyszer volt, hol nem volt, még az Alpokon is túl, ha nem is az Óperencián, de az Atlanti-óceánon is túl, élt egyszer egy amerikai önkéntes, aki elindult nagyvilágot látni. Ment, mendegélt és egyszer csak eljutott egy közép-európai országig, Magyarorszáig. De nem állt meg ám a határon, hanem az útja egészen Veszprémig vitte. Nagyon megtetszett ennek az önkéntesnek Veszprém: szépek a hegyei, friss a vize, de mindenek előtt kedvesek a lakói. Eldöntötte hát, megáll, megpihen és ezentúl angolt fog itt tanítani.

Teltek múltak a napok, és az önkéntesnek egyszer szöveget ütött a fejébe:

- Ezek az emberek nem tudják, mi is az igazi demokrácia. Nem tudják, hogy az milyen jó dolog, hogy állampolgárnak lenni nem csak formalitás!

Ezért úgy döntött, megmutatja a magyaroknak, mit értenek ők odahaza a tengerentúlon demokrácián. Mert szentül hitte, hogy a demokrácia tanulható, sőt mi több, fejleszthető, méghozzá rendkívül szórakoztató módon! Legott alapított gyorsan egy szervezetet, amit elnevezett azon nyomban Demokratikus Ifjúságért Alapítványnak. Maga köré rántotta három jóbarátját, gyorsan tüzet raktak és míg sült a hamubasült pogácsa, az önkéntes elmesélte nekik a tervét, hogy ő bizony megtanítja a magyaroknak, mi is a demokrácia. Örültek is a barátok, ahogy csak bírtak, mert bizony, ilyen remek ötletet még sosem hallottak azelőtt.

Másnap hamarjában neki is álltak a munkának. De a három jóbarát nem értett egyet abban, mit is csináljanak pontosan. Az egyikük szerint önkénteskedni kell, mert az a legjobb és legszórakoztatóbb módja a demokráciának. A második szerint az iskolában kellene közösségi szolgálatot szervezni a fiataloknak, a harmadik, a legkisebb szerint pedig a demokratikus, kulturált vitára kell ránevelni a fiatalokat, mert annál demokratikusabb nincs is. A három jóbarát vitázott, egyezkedett, érvelt, mindenki a maga-maga igaza mellett. De csak nem bírtak megegyezni. Ezért elmentek az amerikai önkénteshez kikérni a tanácsát, hátha ő tudja, melyik a legjobb módja a demokráciatanításnak. Elő is adták ügyüket rendezen, ahogy kell, amire azt mondja nekik az amerikai önkéntes:

- Ej, drága barátaim, ne csináljatok ebből ekkora vitát. A demokrácia sok féle módon tanulható, mindhárom út megfelelő és jó.

Megörültek ott a három barátok. Eldöntötték hát, hogy mindegyik más úton próbálkozik. A legelső, az önkéntes, önkéntes csoportokat szervezett, találkozta, kerítést festettek, szemetet szedtek. Még egy hatalmas napot is összehoztak, ez lett az Önkéntes Fiatalok Napja. Anyyra népszerűek lettek, hogy a néném mesélte nekem, idén 31 ezer fiatal önkénteskedett ezen a napon. Belőlük lett a Közöd! Program. A második sorra járta az iskolákat, tanárokkal, diákokkal beszélgetett és igyekezett rávenni őket, hogy tegyenek valamit a saját környezetükért. Lett is ám akkora lelkesedés, hogy egyedül nem is bírta! Volt, aki idősekkel foglalkozott, volt, aki gyermekotthonba ment. Még olyan is akadt, aki a saját iskoláját tette rendbe. A második barát is sokat tett a demokráciáért, ő alapította az Iskolai Közösségi Szolgálat, azaz az IKSZ Programot.

A harmadik, a legkisebb, a vitára oktatta a fiatalokat. Nem volt könnyű dolga, ugyanis a magyarok annyira, de annyira csúful vitáznak, hogy azt jobb inkább virsaftnak nevezni! De nem adta fel! Járta az iskolákat, szervezett, toborzott. Csudájára is jártak az emberek, nem láttak ők még olyat, hogy fiatalok kulturáltan vitázzanak EU-ról, környezetvédelemről és gazdaságról. El sem akarták hinni, hogy van ilyen. Gyorsan el is nevezte a programját 3D Programnak. Végül a legkisebb, hogy akkora nagy butaságba és acsarkodásba mégse maradjon az ország, országos vitaversenyt hirdetett. Jöttek is a népek minden felől, Kecskemét, Debrecen, Eger, Szombathely, olyan messziről is jöttek, hogy még Brüsszel se tudta, hogy ott is van országa! Így jutott el a dolog Pécsre is, az Angster iskolába.

Hej, de megörültek az Angsterban az ügynek, lelkesen be is szálltak a szervezésbe. Adták a termet, hozták a széket és az asztalt. De mindez semmi ahhoz képest, hogy önkéntesek is részt vettek a dolgok

Hej, de megőrültek az Angsterban az ügynek, lelkesen be is szálltak a szervezésbe. Adták a termet, hozták a széket és az asztalt. De mindez semmi ahhoz képest, hogy önkéntesek is részt vettek a dolgok szervezésében: időt mértek, kísérték a vendégeket, hozták-vitték a pogácsát és a vizet. Annyira ügyesek voltak, hogy még a kincstári ügyek intézésébe is bevonták őket!

Lett is nagy öröm az Angsterban, csak úgy röpködtek a jobbnál jobb érvek, a nézők és az önkéntesek meg azt sem tudták, hová kapják a fejüket! Az egyik legény épp arról győzte őket, hogy az Eu-nak egy hivatalos nyelvet kellene bevezetnie, míg egy másik lány meg épp az ellenkezőjéről érvelt. De aztán a kedélyek szépen lenyugodtak annak rendje és módja szerint, kihirdették a győzteseket és estére már mindenki otthon is volt. De akkora híre ment a dolognak, hogy a városi televízió is a csodájára járt.

A három barát aztán otthon megpihent, ki ki elmesélte merre s hol járt, mit csinált, aztán nyugovóra tértek. Hát ez a története annak, hogy s mint oktatták a magyarokat az igazi demokráciára. Ha nem hiszed, járj utána a www.i-dia.org honlapon. Itt a vége, fuss el véle!

*Kiss László
Demokratikus Ifjúságért Alapítvány
Program-koordinátor*

2011 az Önkéntesség Európai Éve

Az Európai Bizottság 2009 júniusában tett javaslata és az Európai Tanács 2009 novemberében hozott határozata alapján 2011 az Önkéntesség Európai Éve lett. Ez a dátum szimbolikus jelentőséggel bír, mivel 2001 volt az önkéntesség nemzetközi éve, ennek 10. évfordulója alkalmából hívták fel Európa figyelmét az önkéntesség fontosságára.

Ez az év Magyarország számára is számtalan lehetőséget biztosít. Megvalósításáért a Nemzeti Koordináló Testület felelős, melynek jóváhagyásával készült el a Nemzeti Program.

A programsorozat célja az önkéntes társadalmi munka népszerűsítése, társadalmi elismertségének növelése, az emberek mozgósítása, és a társadalmi összefogáson keresztül a szolidaritás iránti igény és elkötelezettség erősítése.

Az önkéntes tevékenységek európai éve remélhetőleg segít majd bizonyítani, hogy az önkéntesség az aktív polgárság és a demokrácia egyik kulcsfontosságú tényezője, mivel olyan európai értékeket valósít meg, mint például a szolidaritás és a megkülönböztetés-mentesség, és ezzel hozzájárul az európai társadalmak harmonikus fejlődéséhez.

Az Önkéntesség Évéhez városunk sok szervezete is csatlakozott, mint például a Baranya Megyei Önkéntes Centrum, a Pécsi Kulturális Központ, az Esélyek Háza, a Zöld Fiatalok, a Pécsi Regionális Vértelátó Központ vagy a Pécsi Tudományegyetem.

Ez az év számos pályázati lehetőséget rejt magában a fiatalok számára országosan és a régió belül is, melyekkel érdemes élni.

*Kovács Vivien
12/5.*

"Bolygónk jövője a világ fiataljainak hatalmas energiájától, lelkesedésétől és elkötelezettségétől függ. Meggyőződésem, hogy a fiatalok helyi közösségeikben nem csak problémaként, hanem problémamegoldóként is képesek jelen lenni. " (Jane Goodall)

Avagy hogyan lehetünk a világ megmentői...? (kicsiben)

Láttál már az úton ide-odafutkározó fiatalokat, nemes célokat hirdető pólóban? Vagy netán kértek arra, hogy mosolyogj, öleljezz, ugrókötelezz, fessd le a játszótér egyik játékát, szedj szemetet az önkéntességért?

Ha igen, akkor már lehet némi sejtésed, hogy mi az önkéntesség. Ne, ne állj le az olvasással, letudva, hogy te tudod, miről van szó ebben a cikkben. Komolyabbra fordítva a szót (ide süss, mondok egy tuti meghatározást): az önkéntes munka az a tevékenység, ami a közérdeket szolgálja. De milyen közérdeket? Például művészi, sport, emberi jogok védelme, kulturális, környezetvédelmi, szociális szolgáltatások, satöbbi. Egyszóval minden, amivel hozzájárulhatsz a világ jobbá tételéhez.

Miért is lehet neked jó? Ugyebár az önkéntesség fő célja az, hogy valamit tegyünk másokért, azokért az emberekért, akik körülvesznek bennünket. De nem csak nekik jó az, ha teszel valamit. Pillantsunk kicsit bele konkrét lehetőségekbe.

Tegyük fel, hogy csatlakozol egy csoporthoz, legyen az akárhány tagú. (Figyelem, három fő az már tömeg!) Máris új embereket ismerhetsz meg, barátokat szerezhetsz, egy jó fej közösség része lehetsz. Csapatban dolgozni jó! A tevékenységek által még több embert ismerhetsz meg. Itt igaz nem fogsz 1000 eurós fizetésre szert tenni, de sokszor egy mosoly, egy köszönet, egy ölelés többet ér... és tovább tart.

Sok-sok táboron, programon vehetsz részt, világot láthatsz anélkül, hogy milliókat kellene kiadnod ezért, és még sorolhatnám oldalakon keresztül. Jobban megismerheted önmagad, és ez segít abban, hogy eldöntsd, mivel is szeretsz foglalkozni igazán.

Azok véleményeiből, akik már próbálták, és nem bánták meg:

- „Az önkéntesség lehetőséget teremt arra, hogy úgy valósítsam meg az elképzeléseimet, hogy közben másoknak segítek.”
- „Teret ad az önmegvalósításhoz, ahhoz, hogy kipróbáljam magam különböző helyzetekben.”
- „Az önkéntes munkával megtanultam, hogy ragaszkodjam a céljaimhoz, és soha ne adjam fel.”
- „Az önkéntesség megszinesíti az egyhangú hétköznapokat.”

Udvaros Renáta
Demokratikus Ifjúságért Alapítvány
Dél-dunántúli koordinátora

Az Európai Önkéntes Szolgálat, magyarul EVS :)

Vajon mi lehet a vonzó abban, ha az ember külföldön ugyan, de fizetés nélkül dolgozik...? Mi abban a jó, hogy ugyan nem kap bért, mégis számon kérhetik a munkájáért és az idejéért...?

A válaszok ezerfélék, de egy dologban minden válaszadó megegyezik: semmiért nem cserélnék el ezt az időt.

Hogy miről beszélünk? Nem nyaralásról, nem diákmunkáról, nem gyakornokságról és nem is a vonzó ösztöndíjakról. Önkéntességről, ami ugyanannyit ad, mint amennyit az ember befektet, sőt, az esetek többségében annál jóval többet.

Sokan vágtak úgy neki, hogy kétségbeesetten kérdezték: Mi van, ha nem beszélek egy nyelvet sem? Mi van, ha nem tudom végigcsinálni és haza kell jönnöm? Mi van, ha nem tetszik? A kérdések sora végtelen, de soha nem szabad elfelejteni: az Európai Önkéntes Szolgálat egy olyan lehetőség, amivel egy fiatal csak egyszer élhet az életében.

Nehéz egy kívülről szemével látni, hogy mi a haszna egy ilyen útnak, amit nemcsak fizikailag, a földrajzi távolságokat legyőzve kell megtenni, hanem önmagunkban is...

Láttam már olyan halk szavú, határozatlan fiatalot, aki hallott az önkéntességről, de még maga sem tudta, hogy akarja-e vagy nem, és egyáltalán: képes lesz-e rá. Aztán láttuk ugyanazt a fiatalot fél év múlva hazajönni Németországból büszkén, egy újságcikket lobogtatva, amiben az ő kiállításáról jelent meg egy cikk, és magabiztosan mesélt a munkájáról és arról, mennyire szeretik...

Az önkéntes szolgálat nem fizetett munka, de rengeteg tapasztalat, élmény és barátság forrása lehet.

Ha fiatal vagy, és nem tudsz mit kezdeni magaddal, vagy még nem döntötted el mihez lenne kedved, esetleg szívesen szereznél tapasztalatot külföldön, ahol kockázat nélkül próbálhatod ki magad, ráadásul ingyen...akkor ez a Te lehetőség. Világot láthatsz, megismerkedhetsz más kultúrákkal, élvezheted a szabadságot, és valami olyannal töltheted a napjaidat, ami hasznos lehet a későbbiek során is.

Szép kihívás, mégsem vagy egyedül. Eltölteni hosszabb időt egy másik országban, ott élni a mindennapokat, egyedül boldogulni a boltban, a kávézóban vagy a munkahelyeden nem egyszerű, de vannak, akik segítenek ebben, és ha nagyon nem megy, hát felülzs a vonatra, buszra, repülőre, és folytatod itthon, ahol abba hagyad. A Fiatalok Lendületben Program Európai Önkéntes Szolgálata - melyet az Európai Bizottság finanszíroz - mindazon fiatalok számára elérhető, akik elmúltak 18 évesek, és még nem töltötték be a 30. évüket. Nem kell hozzá nyelvtudás, diploma, munkatapasztalat, igazolások, csak egy kis bátorság, kalandvágy és vállalkozókedv. Az utazásod, szállásod, zsebpénzed költségeit fedezi a Program, neked nem kell mást tenned, mint teljesíteni a vállalt feladatot, jól érezni magad, és minél több tapasztalatot, információt gyűjteni.

S hogy miből áll a munka? Egy előre ki-választott civil szervezet feladataiban, tevékenységében kell segédkezned, és szívesen fogadják kreatív ötleteidet is.

A munkahelyed

lehet egy lakóotthon, sport- vagy szabadidőközpont, környezetvédő szervezet, vagy akár egy mozi is... Olyan élményekkel fogsz hazatérni, melyek segítenek másképp látni a világot, és mindenki csodálkozni fog, hogy mennyire megváltoztál...

Ha munkát keresel, bátrabb leszel, és tudással, tapasztalattal felvértezett. Ha tanulni szeretnél, tisztában leszel azzal, mit és mennyit vállalhatsz – amit teljesíteni is

tudsz –, így tehát a kudarc esélye sokkal kisebb lesz. Ha emberekkel kell találkoznod, vagy új közösségbe kerülsz, simán veszed majd az akadályokat, hiszen ezt csináltad

azalatt is míg önkénteskedtél, és észre sem vetted, mennyi mindent tanultál a többiekéről, a világról. Addig, amíg ki nem próbálsz, persze mondhat bárki, bármit...

Ahol körülnézhetsz:

http://ec.europa.eu/youth/evs/aod/hei_en.cfm

Rappai Erika
MOISZ-DDRISZI

Régi emlékek

Május 16-án, fél 11-kor érkeztem meg a pécsi Koch Valéria Iskolaközpont Dugonics utcai kéttannyelvű óvodájába. Mivel csak nemrég értesültem a főként német kisebbség számára fenntartott óvoda létezéséről, így nem sok mindent tudtam elképzelni, hogy vajon mi is fog rám várni?

Már az épületbe való belépésem után szívélyes fogadtatásban részesültem az óvoda vezetője és a "Katica" vegyes ovis csoport óvónője részéről. Azonnal körbevezettek az óvodában, s így megtudhattam, hogy jelenleg a kicsik vegyesen kiscsoportostól a nagyig (6 éves) korig vannak, három csoportra osztva, csoportonként 25 fővel. Végigvezettek az épületen, minden egyes csoporthoz beköszöntünk, s rögtön elnézést is kértek tőlem. Mert, mint kiderült, ballagási készülődés van, ezért illetve, hogy új ember érkezett közéjük, a kis ovisok teljesen izgatottak, nem férnek a bőrukbe. Mint megtudtam, nagyon ritka a férfi óvóbácsi, s a gyerekek, mivel állandó "pót anyai" felügyelet alatt vannak, igénylik, sőt hiányzik nekik a férfi, "pót apai" gondviselés, míg távol vannak a szüleiktől.

Azt is megtudtam, hogy az óvoda szerencsés helyzetben van, mivel hatalmas játszótér tartozik az épülethez, valamint a Német Kisebbségi Önkormányzat jóvoltából sikerül kisebb-nagyobb felújításokat végezni az óvoda épületén. Sőt, jelenleg egy pályázat 3. fordulójába jutott az ovi, s ha megnyerik, a pályázat összegéből sikerül kibővíteni az épületet, s ezzel újabb kis ovisokat befogadni.

Miután végigértünk, s mindenkinek bemutatkoztam, visszamentünk a "Katica" csoport szobájába. Hm... talán nem is lehet leírni azt a szeretetet, amivel a kis ovisok fogadtak engem. Nem kellett nekik 10 perc, amíg megszoktak, s rögtön körém ültek az egyik asztalnál, ahol közösen papírt hajtogattunk, illetve páran rajzoltak nekem. Ezalatt a már 9. hónapja Magyarországon tartózkodó, Németországból érkezett diáklánnyal beszélgettem, angol nyelven. Tőle megtudtam, hogy középiskolai tanulmányai befejeztével úgy gondolta, még nem szeretne egyetemre menni, s inkább úgy döntött, elindul világot látni. Egy évvel ezelőtt Írországból hajléktalanoknak segített, jelenleg pedig, itt Pécsen "él", hogy megismerkedjen a kultúránkkal, s hogy gyermekekkel való foglalkozáson is kipróbálhassa magát. Hogy az ő szavait idézzem: " Úgy gondolom, fiatal vagyok még, van időm tanulni. Emiatt is döntöttem úgy, hogy kipróbálom magam az élet különböző területein. Nagyon nagy hálával tartozom az EVS programnak, mert számtalan lehetőséget kínál és ad is nekem, hogy új dolgokat ismerhessek meg".

Olyan sok minden történt körülöttem, hogy az a két óra, amely az ovisok ebédidejéig, majd délutáni pihenőjéig volt, szinte pillanatok alatt elröpült. Egyik percben a gyerekek még fel-alárohagáltak, társasoztak, kiabáltak, a másik percben pedig már az óvónő vezénylezésére mindenki elkezdett készülődni. A "napos" gyerekek az evőeszközöket, tányérokat készítették elő, mi pedig az ágyakat raktuk szét. Majd az ebéd is hamar megérkezett és mindenki helyet foglalt.

Ezzel együtt az én időm is eljött, hogy búcsúzkodjak. Mindenki mosolyogva integetett, majd az óvónő elkísért az ajtóig.

Nagyon szépen megköszöntem a vendéglátást, minden jót kívántam s utam következő állomása felé vettem az irányt.

Nagy hatással volt rám ez a néhány óra a kicsik között s eszembe juttatta, milyen is volt ovisnak lenni...:)

Európa jelenlegi ifjúságának elsőként adatott meg egy olyan határok nélküli, békés kontinensen való élet, amelyet a többnyelvűség és az utazás szabadsága jellemez, s egyúttal széles kulturális és gazdasági lehetőségeket kínál. Míg nagyszüleink és szüleink inkább csak az országhatáron belül mozogtak és e nemzeti keretek között határozták meg magukat, addig a mai ifjúság ennél már tágabb, európai öntudattal rendelkezik.

Az Európai Unió Fiatalok Lendületben Programja (FLP) az aktív európai polgárság, a szolidaritás, valamint a tolerancia eszméjét kívánja népszerűsíteni a fiatalok között. A program bátorítani kívánja a fiatalok mobilitását az EU határain belül és kívül egyaránt, lehetőséget kínálva ezzel számukra, hogy szélesítsék látókörüket, értékes élet- és munkatapasztalatokat szerezzenek.

Ha szívesen kipróbálnád magad külföldön, és ezzel kapcsolatban kíváncsi vagy, hogyan lehet olcsó, de megbízható szálláshoz jutni Londonban, vagy van egy jó projektötleted, amelyet németországi partnerekkel szeretnél megvalósítani, látogass el az Eurodesk honlapjára (www.eurodesk.hu).

Mi is az Eurodesk?

Az Eurodesk honlap segít eligazodni a bel- és külföldi tanulási, munkalehetőségek és a nemzetközi projektek között. Ha tanácsra vagy információra van szükséged utazással, munkával, tanulással kapcsolatban, a pécsi Eurodesk iroda munkatársa választ tud adni a kérdéseidre. Kollégánk szívesen lát el információval, tanáccsal, tájékoztatással az alábbi kérdésekben:

- Munkalehetőségek belföldön és külföldön
- Álláskeresési praktikák
- Önéletrajzírás, motivációs levél
- Tanulás iskolai és iskolán kívüli keretek között belföldön és külföldön
- Ösztöndíjak és más támogatások
- Kiadványok, tájékoztatók az Európai Unióról, az európai intézményekről
- Pályázatok, projektötletek megvalósítása
- Jogi, pszichológiai tanácsadás

A tanácsadás, információnyújtás ingyenes, és telefonon vagy e-mailben is felveszed a kapcsolatot az Eurodesk iroda munkatársával a Tett-Hely Központban:

Spirk Nikolett
Baranya Ifjúságáért Nonprofit Kft.
Tett-Hely Ifjúsági Központ
20/400-38-97
spirk.niki@tethely.net

Városi Katasztrófavédelmi Verseny

Iskolánk képviselőjében négy csapattal indultunk a városi katasztrófavédelmi versenyen. Hetek óta készültünk a versenyfeladatokra. Felkészítésünket iskolánk védőnője, Sztergár Tímea és a 9/7. osztály osztályfőnöke, Árvai Ágnes tanárnő segítették. A felkészülések jó hangulatban teltek, mindenki adta önmagát, de az így eltöltött idők folyamán nagyon sok hasznos ismeretet szereztünk.

A versenyt a városi Sportcsarnokban rendezték 2011. április 11-én. A csarnok reggel 8-ra hirtelen megtelt általános és középiskolás fiatallal, akik hangjától hangos lett az egész épület. Érezni lehetett az izgatottságot, mindenki várta a verseny kezdetét közben találgattuk, hogy a feladatok milyen nehézségűek lesznek. S mint kiderült, voltak meglepetések!

A versenyfeladatok két részre oszlottak: elméleti és gyakorlati részekre, melyek közül talán az elméletet jobban tudtuk gyakorolni a felkészülés során, az ügyességi feladatok ott a helyszínen dőltek el.

Talán a legtöbb ügyességet a labdajátékok igényelték, mivel sok feladatnál a tájékozódásunkat a fejünkre húzott gázmaszk nehezítette (labdadobás, foci..), máskor viszont a szemünkre helyezett fekete kendő nehezített a feladat megoldásán, ahol a társunk navigált a feladat végrehajtása során. Legizgalmasabb feladat talán az volt, amikor vízzel teli flakonokat kellett víz-sugárral a helyükről lelőni – „amatőr tűzoltóként”.

A legnagyobb összecsapás a verseny folyamán a csarnokban megépített akadálypályán volt, ahol minden csapat a legjobbat akarta kihozni magából és a csapatából. Kúsztunk, másztunk, rohantunk, életet mentettünk!

Az árvízi védekezés során nyúlgátat építettünk szakszerűen. Itt nemcsak az elméleti tudásra, de az erőnkre is szükség volt. Lapátoltunk, zsákokat rakodtunk, ügyelve a szabályok betartására.

Büszkék voltunk Hegedűs Danira (a 11/6-ból), aki a Pécs TV kérdéseire frappánsan válaszolt. Daniból rövid idő alatt tévésztár lett :).

Rengeteg érdekes feladatot oldottunk meg, melyek közben tovább gyarapítottuk tudásunkat. Az eredményhirdetés során minden résztvevő díjazásban részesült, apró, a versenyre emlékeztető ajándékot kaptunk, de ami ennél is több, hogy élveztük az ottlétet, azt hogy megmutathattuk tudásunkat, hogy bepillanthattunk a tűzoltók és katasztrófavédelmi szakemberek mindennapi munkájába, valamint az, hogy az itt szerzett ismereteinket akár a jövőben bármikor hasznosítani is tudjuk majd, önkéntes feladatokat vállalhatunk a helyi tűzoltóságnál, polgárvédelemnél.

Orsós Gábor
9/6 .

Elsősegélynyújtó versenyen voltunk

Nagyon sokat készültünk erre a versenyre. Órákon és órák után is sokat találkoztunk, sőt még az érettségi szünetben is bent voltunk, amíg mások otthon pihentek. Az elsősegélynyújtásban sok dolog van, amit meg kell tanulni és gyakorolni is kell. Mi például sokat gyakoroltunk különböző kötéseket és az újraélesztést is. A versenyen nagyon jól éreztük magunkat, de akadtak nehézségek. A verseny állomásain mindig maximálisan teljesítettünk. A feladatok között akadtak olyanok, amiken kicsit bepánikolhattunk volna, de ezeket az akadályokat is könnyen vettük.

A feladatok során láthattunk égési sérültet, áramütötöt, autóbalesetes tömegebalesetet és gyógyszermérgezetett. A versenyszituációk igen élethűek voltak. Az elméleti feladatok között volt totó, ami nagyon jól sikerült. A versenyállomásokon a zsűri nagyon kedves volt hozzánk ezzel is növelve az önbizalmunkat a feladatok megoldásához. Azon a napon nagyon sok élményt szereztünk, a felkészülések alatt pedig nagy tudásra tettünk szert azzal kapcsolatban, hogy mit kell tennünk ilyen esetekben.

Mindent összevetve sokat tanultam, hogy ilyen helyzetben mit kell tennem, és ha tehetném, még egyszer részt vennék egy ilyen versenyen.

*Miskolczi Vivien
10/8.*

Iskolai kiszállásos véradás - A VÉR ÉLETET MENTHET! -

Sajnos napjainkban a segítségnyújtás nem is olyan alapvető – természetes – magától értetődő emberi cselekedet, mint ahogy ez talán évekkel, évtizedekkel ezelőtt volt. Vannak olyanok, akik csak akkor segítenek, ha valami érdekük fűződik hozzá legyen ez bármi nemű segítségnyújtás, mások viszont akár életük kockáztatásával is megpróbálkoznak a lehetetlennel.

Az önzetlen segíteni akarást, mint belső értéket már kicsi korban sok-sok példaértékű cselekedet megvalósításával kell kialakítani, megalapozni, hogy később felnőttként is egy belső igény maradjon.

A segítségnyújtás egyik lehetősége a véradás!

Ki adhat vért?

Véradó lehet mindenki:

- aki egészséges,
- betöltötte a 18. életévét, de még nincs 65 éves,
- testsúlya meghaladja az 50 kg-ot.

Teljes vért nők évente 3, férfiak 5 alkalommal adhatnak. A teljes véradások között legalább 56 napnak kell eltelnie. A véralvadásban fontos szerepet játszó vérlemezék, illetve vérplazma hetente kétszer is adható. (Fontos tudni, hogy teljesen más módszerrel történik a levételük, mint a hagyományos teljes vér levétele).

Kinek jó a véradás?

-Annak aki kapja, mert neki szüksége van rá a gyógyuláshoz vagy az életben maradáshoz.

-Annak a donornak, aki vérét adja önzetlenül, hisz a segítségnyújtás mellett egyrészt megbizonyosodhat arról, hogy nincs semmiféle fertőző betegsége (hepatitis B,C fertőzés, HIV fertőzöttség, szifilis...), vagy egyéb más betegsége (magas vérnyomás, vérszegénység, cukorbetegség...) – vagyis megerősítik abban, hogy ő egészséges. Megtudhatja melyik vércsoportba is tartozik, illetve a levett vérmennyiséget (4,5 dl) szervezete igyekszik pótolni, így megújítja önmagát és felfrissül.

Iskolánkban a nagy létszámra való tekintettel évente három alkalommal kerül sor kiszállásos véradásra. A program megvalósítása komoly szervezőmunkát igényel. A Magyar Vöröskereszt véradásszervező koordinátorával, Mikó Szilviával közösen választjuk ki a legalkalmasabb időpontokat. A tőle kapott plakátokat – kicsit közelítve az ifjúsághoz – teszem közzé az iskola több pontján propagálva azt, hogy minél többen legyenek véradók, adjanak vért, hogy életet tudjanak menteni.

A szervezőmunka hetekkel a kiírt időpontot megelőzően kezdődik az osztályok megkeresésével. Az élő szóznak nélkülözhetetlen szerepe van abban, hogy a bizonytalanokat meggyőzzük, megerősítsük és a kimondott vagy kimondatlan kérdéseikre kielégítő választ tudjunk adni. Természetesen a véradásszervezéssel csak a nagykorú 18. életévüket betöltött, egészséges diákokat szólíthatom meg.

Nagyon ritka, hogy egy-egy pedagógus is jelentkezik véradásra. Talán leginkább ezen a téren kellene javítanunk, hogy az intézmény dolgozói nagyobb számban legyenek jelen és mutassanak példát tanítványaiknak.

A résztvevők toborzásán túl meg kell szervezni, előkészíteni azt a helyet, ahol a véradás egyes mozzanatai megvalósulnak. Ezt követően elérkezik a várva várt nap, amikor berendezve a helyiség kinyitja kapuit, és megindul a fiatalok tömege. Hosszú sorokban állnak a jelentkező fiatalok,

lok, akik, ha egészségesek, leadhatják a szükséges 4, 5 dl véruket.

Remélem, a segíteni akarás nem hagyja alább a jövőben sem!

*Sztergár Tímea
Ifjúsági védőnő, egészségтанár*

Gazdátlanok menhelyén

Osztályfőnökünk, Szakonyi Zsuzsanna mesélte, hogy idén van az önkéntesség éve, és, hogy az iskolában, áprilisban van az önkéntesség hónapja. Ő mondta nekünk az ötletet, hogy milyen jó lenne, ha az osztályunk részt venne valamilyen önkéntes munkában.

Több ötlet is felmerült, melyek közül mi a menhelyen való segédkezést választottuk. Mert nem csak az embereknek lehet segíteni, hanem vannak sanyarú sorsú állatok is.

Egyik osztálytársunk már tudta, hogy hol van Pécs közelében állatmenhely, rákerestünk az interneten, és Zsuzsa néni telefonon időpontot egyeztetett. 2011. 04. 11-én az osztályból heten mentünk el a Misina Egyesület állatmenhelyére, Pécs-Somogyra. A telefonos egyeztetés után kiderült, hogy sok mindenben tudnánk segíteni, például: kutyasétáltatás, tereprendezés (szemétszedés, fűnyírás, söprés, takarítás), állatok ápolása, kisebb szakmunkák elvégzése.

A vezető nagy örömmel fogadott bennünket: -Arra gondoltam, hogy segíthetnétek kutyusokat sétáltatni. Van ehhez kedvetek?

-Igen – feleltük egyszerre.

-Közel 400 gazdátlan kutyát gondozunk. Sajnos nagyon ritkán tudjuk sétáltatni őket, mert kevés emberünk van.

Séta közben kérdeztük kísérőnket, akiről kiderült, a mi iskolánkban végzett.

-Hogyan kerülnek ide a kutyák?

-Sok a megunt állat, akit a gazdája helyez el nálunk. Az elkószált, idegenek által megtalált kutyákat hozzák ide jóérezsű emberek.

-Milyen állatok vannak még itt?

Megismerhetitek az őshonos magyar állatfajtákat és személyesen találkozhattok Busával a szürkemarhával, Herminával a bivallyal, Helénnel a tehénnel, Mekivel a kecskével, Manóval és Jolival a két shetlandi minipónival, Marci csacsival, valamint többi állatunkkal.

-A sérült, vagy fiatal vadmadarakat jó körülmények között zavartalanul meg tudjuk gyógyítani, fel tudjuk nevelni, majd visszajuttatjuk természetes élőhelyükre. Gyorsan múlt az idő. Megnézhettük az egész telepet. Két órára úgy éreztük, tettünk valamit a rászoruló-

Nekünk nem került sokba, időbe és buszjegybe, de annak a néhány állatnak örömet szereztünk. Valószínűleg sokan elpusztultak volna, ha ez az egyesület nem vállalja fel a sérült, elhagyott háziállatok befogadását. E látogatás után valamennyien úgy gondoljuk, jobban kell figyelniük saját, és mások kedvenceire. Felelősséggel tartozunk irántuk!

Krémer Vivien, Czeiningер Enikő, Győri Ildikó

10/5.

Karitatív munkában vettünk részt

2011. 04. 07-én iskolánk néhány tanulója ellátogatott a Köztársaság Téri Óvodába, melyet az osztályfőnökök javasoltak, és mi nagyon jó ötletnek találtuk. Kulcsár-Szabó Anikó és Belsőné Gál Ildikó kíséretével látogattuk meg az intézményt, összesen két osztály vett részt: a 9/2 és a 10/2 elég nagy létszámmal. Sok aranyos kisgyerekkel ismerkedtünk meg, köztük Ildikó néni kisfiával is, aki szerint a nyuszi tejbegrízt eszik! Csoportokat alakítottunk és nekiálltunk a játékok elmosásának. Az ovisok érdeklődve figyelték, mit csinálunk, nagyon közvetlenek voltak és kérdezték, hogy miért vagyunk ott?!

A fiúk szőnyeget söpörtek, a lányok pedig követték az óvónénik utasításait, pl.: terítés, ágyazás, törölgetés stb. Az óvónénik nagyon örültek a látogatásunknak és a segítségünknek. Az eszközök mosogatása közben egy kisfiú odajött hozzánk és azt mondta: Régen játszottak azokkal a játékokkal. Ezután nekiálltunk összerakni a műanyag alagutat, aminek a kisgyerekek nagyon örültek, és néhány perc alatt megtelt az alagút.

Aztán jött az ebéd, az osztályok kint maradtak, és szabad foglalkozásba kezdtünk: néhányunk viszatért a kisgyermekkorba, és ovisokat meghazudtoló módon produkáltuk magunkat. Mialatt mi játszottunk, a fiúk felásták a homokozót.

Minden diáknak nagy élmény volt az óvodai látogatás. Sokkal jobb programnak találtuk az itteni tevékenységet, mint az iskolai tanórákat. Szívesen visszamennénk. Nagyon jó volt, hogy Ildikó néni megszervezte nekünk ezt a programot.

*Bogdán Éva, Orsós Annamária, Kövy Evelin
10/2.*

Iskolánk diákjai csatlakoztak az önkéntességi programokhoz és gyűjtést szerveztek a Pécs-györgytelepi rászoruló családok részére

György-telep Pécs bányászkolóniáinak egyike, melyek az 1800-as évektől kezdtek kiépülni az 1930-as, '40-es évekig. Az addig a bányákban dolgozók az újonnan épült városrészekbe költöztek, ezek a területek pedig elcigányosodtak. Nemcsak a korábbi lakosok vándoroltak el, hanem a közüzemi szolgáltatók is kivonultak a területről. Jelenleg ezernéhány száz lakosa van a szegregátumnak.

Iskolánk egy hónapon keresztül gyűjtött adományokat a Pécs-györgytelepi rászoruló családok, gyerekek számára. A településen minden adomány jól jött, az iskola diákjait szép számban foglalkoztatta az ott élők sorsa, ami a gyűjtés eredményén meg is látszott. Az adományokat a Máltai Szeretetszolgálat központjába szállítottuk, ahol nagy örömmel fogadták iskolánk adományait.

Az Angster-napon 25 györgytelepi kisgyereket hívtunk meg iskolánk diákönkormányzata egy jó kis délelőtti programra, ahol főztünk nekik, és még számos más programban is részt vehettek a szegregátum kis lakói.

*Bogdán Norbert
13/2.*

Jelenlét mesével

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Jelenlét programja egy komplex közösségi rehabilitáció a pécsi György-telepen, ahol kb. 40 család él mélyszegénységben, a mindennapi fennmaradásért küzdve. A munkatársak kezdettől fogva kiemelten foglalkoznak a gyerekekkel, ami sokat segített nekik a családokhoz való közelkerülésben és a program elfogadtatásában is. A gyerekekkel végzett munka egyéni és kiscsoportos tantárgyi segítségnyújtásból, kreatív műhelymunkákból és a jeles napok megünnepléséből áll.

A néhány éve indított „Két órát az életemből” elnevezésű program keretében pécsi elit gimnáziumok tanulói tartanak foglalkozásokat a György-telepi gyerekeknek. A kapcsolat kölcsönösen építő: a „kicsik” pozitív példát látnak a velük szeretettel foglalkozó, jól tanuló középiskolásokban, akiket viszont saját sorsuk megbecsülésére és az elesettekkel való együttérzésre tanít a nehéz sorsú gyerekekkel való együttléte.

Informálisan mi is ehhez a programhoz kapcsolódtunk, amikor Bajók Katalin tanárnőtől megtudtuk, hogy az önkéntesség jegyében rendezett idei Angster-napra az iskola diákönkormányzata hozzánk is meghívta a György-telepi kislányokat. Nővéremtől, Pethőné Nagy Csillától, aki a PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnáziumában és Szakközépiskolájában tanít, korábban hallottam már a „Két órát az életemből” programról, hiszen tanítványaival ő is részt vesz ebben. Az Angster-napi programot tervezgetve aztán az is kiderült, hogy aznap éppen bábszínházba készülnek a kicsikkel, így természetesen adódott, hogy erre fogjuk építeni foglalkozásunkat.

Addigra a mi csapatunk már összeállt: nagyon örültem, hogy 11 tanítványom is azonnal jelentkezett, hogy részt vegyen a programban. Először is elhatároztuk, hogy mi is megnézzük az „Aladdin és a bűvös lámpa” című előadást, amire a gyerekek készültek. Sramó Gábor, a pécsi Bóbita Bábszínház igazgatója lehetővé tette számunkra, hogy ingyen megnézhessük a darab nyilvános főpróbáját, amit ezúton is köszönünk neki. Az előadásra 6 tanulóval mentünk, és – bár kinőttünk már az óvodás korból – nagyon élveztük a műsort is és a gyerekek reakcióit is. Annak is örültünk, hogy megcsodálhattuk a bábszínház új épületét a gyönyörűen felújított Zsolnay-negyedben. Az előadás után az igazgató úr a belső helyiségekben is végigvezetett bennünket: láttuk a kakaóbárt, a speciális termeket, ahol mesés, zenés, rajzos foglalkozásokra várják az aprónépet, és a bábkiallítást is megtekintettük.

Ezután kutatómunka következett: elolvastuk a mesét, anyagokat gyűjtöttünk Seherezádéről, képeket kerestünk a neten a mesés Keletről, és titokzatos, édes zenéket gyűjtöttünk, hogy segítségével iskolánkba varázsolhassuk Aladdin világát.

Büszke voltam, hogy a program résztvevői milyen szeretettel és találékonysággal vettek részt ebben a munkában!

Közben a csoport a dramatikus feladatokon is elkezdett dolgozni: értelmeztük a mesét, összehasonlítottuk az előadással, kiemeltünk jeleneteket, motívumokat és ezekkel játszottunk.

Az idő nagyon szorított bennünket, így csak a program napjára készült el a foglalkozás végleges vázlata. Ezúton is köszönöm minden diákomnak, hogy ebben a helyzetben is fegyelmezettek és lelkesek tudtak maradni: felnőtt viselkedésük, koncentráltóságuk nagyban hozzájárult a program sikeréhez. Valjon Erzsébet tanárnő és mentorunk, Bartókné Halmi Eszter is hősiiesen helytálltak: az utolsó pillanatban leadott rendelésemet másnapra teljesítették.

Az esemény napjára tehát minden készen állt: óraterv, eszközök, osztálydekoráció – és még három tanuló, akik aznap reggel csatlakoztak hozzánk. A vendégek ugyan jócskán elkéstek az elhúzó reggeli miatt, és ezért a programunkat is át kellett alakítani, de az odaadás, a nyitottság, a kíváncsiság, a jó szándék és a csapatmunka minden nehézségen átgépett bennünket.

Remélem, kicsi vendégeink, akik lelkesen rajzoltak, meséltek és táncoltak velünk, és diákmunkatársaim is ugyanazt a melegséget és örömet érezték, amit én. Jó volt látni kisebbet és nagyobbat, ahogy okosan, figyelmesen, szépen dolgoznak – együtt. Én a magam részéről remélem, hogy ez csak az első lépés volt egy hosszú úton, és ez a kapcsolat a jövőben is folytatódni fog.

**Nagy Katalin
Tanárnő**

Részt vettünk abban az Angster-napi programban, amelyet a Györgytelepi hátrányos helyzetű roma gyerekek számára rendeztünk iskolánkban. Játékos feladataink témája, amellyel vártuk őket: az „Aladdin és a bűvös lámpa” című bábjáték és az alapját képező eredeti mese volt.

A gyerekekkel együtt nagy örömmel és figyelemmel végeztük el az általunk kitalált feladatokat. A kicsik nagyon szép és kreatív plakátokat készítettek, amiket aztán kiraktunk az osztályterem falára.

A gyerekek nagyon fegyelmezettek és kedvesek voltak velünk, és úgy éreztük, sok örömet tudunk ajándékozni nekik, és mi is sok örömet kaptunk tőlük. Ha adódik lehetőség, legközelebb is nagy szeretettel várjuk őket, sőt többen is szeretnék saját környezetükben is találkozni, együtt lenni és foglalkozni velük.

**Fábián Erzsébet és Hajós Bernadett
10/8.**

Angster-nap 2011. április 20.

Az 500. Sz. Angster József Szakképző Iskola Diákönkormányzata idén is megrendezte 2011. április 20-án az Angster-napot, ami ebben az évben az önkéntesség jegyében zajlott.

A rendezvénynek számos vendége volt, többek között a Zenész Ifjúsági Otthon, az Emberség Erejével Alapítvány, az Esélyek Háza, Fekete Rita rendőr-alezredes asszony a rendőrségtől, a Szegedi Karszt- és Barlangkutató Egyesület.

Iskolánk az Angster-napon vendégül látta a gyöngytelepi rászoruló gyerekeket, Nagy Katalin tanárnő és tanítványai külön programmal készültek számukra, a diákönkormányzat tagjai pedig reggelivel és ebéddel várták a 25 kisgyereket és kísérőit. Valamint volt főzőverseny, koncert, hennafestés, szavalóverseny, drogkiállítás, barlangász-bemutató, teakóstolás, fotókiállítás az önkéntességi munkákból és még sok más programon vehettek részt az idejáró és a meghívott diákok egyaránt.

Bogdán Norbert
13/2.

Felelős kiadó: Várnagyi Mihály igazgató
Lektorálta: Gőbölösné Hamar Judit igazgatóhelyettes
Felelős szerkesztő: Bajók Katalin szabadidő-szervező
Tördelő-szerkesztő: Lendvai Gábor oktatástechnikus

